

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1626/94

af 27. juni 1994

om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er ikke i løbet af de første ti år, hvor den fælles fiskeripolitik er blevet anvendt, fastsat EF-regler for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i Middelhavet, idet dette havområdes særlige karakter gør det vanskeligt at indføre ordninger, som svarer til dem, der har været gældende for Atlanterhavet og Nordsøen siden 1983;

imidtled bør der nu gøres noget ved de konkrete ressourceproblemer i Middelhavet ved, at der indføres en harmoniseret forvaltning, der er tilpasset situationen i Middelhavsområdet og tager højde for de gældende nationale bestemmelser, og som samtidig indebærer sådanne afbalancerede og eventuelt gradvise justeringer af disse bestemmelser, som beskyttelsen af bestandene nødvendiggør;

endvidere bør Fællesskabet sammen med alle kystlandene søge iværksat en fælles politik for forvaltning og udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet; i øvrigt omfatter forvaltningsordningen i denne forordning aktiviteter i forbindelse med fiskeri i Middelhavet, der udføres af fartøjer, som fører et tredjelands flag i en EF-havn;

det bør forbydes at anvende redskaber i Middelhavet, som i ekstrem grad medvirker til at forringe havmiljøet og bestandenes tilstand; i en del af kystzonen bør der kun

anvendes meget selektive redskaber, som bruges af småfiskere; som en undtagelse fra det geografiske anvendelsesområde for Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7. oktober 1986 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne ⁽⁴⁾ gælder dens bestemmelser om drivgarn og snurpenot allerede i Middelhavet;

der bør fastlægges specifikationer, herunder mindstemåske størrelser, for de vigtigste redskabstyper, der anvendes i Middelhavet, samt mindstemål for bestemte fiske-, krebsdyr- og bløddyrarter og andre fiskerivarer, der er specielle for Middelhavet, for at undgå overfiskning;

ud fra samme betragtning er det vigtigt at beskytte områder med høj koncentration af ungfisk under hensyntagen til disse områders specifikke biologiske forhold for at undgå, at der sker en massiv fangst af fisk, som ikke opfylder de fastlagte mindstemål; desuden bør de lovgivende myndigheder i Fællesskabet og medlemsstaterne tage hensyn til specielle sårbare eller truede arters og områders særlige behov, når de fastsætter regler for fiskeriet i Middelhavet;

for ikke at skade den videnskabelige forskning bør denne forordning ikke anvendes for fiskeri i forskningsøjemed;

der bør være mulighed for at anvende nationale foranstaltninger, som supplerer eller er mere vidtgående end mindstekravene i denne forordning, eller som giver forskrifter for forbindelserne mellem de forskellige aktører inden for fiskerisektoren; sådanne foranstaltninger kan opretholdes eller indføres på betingelse af, at Kommissionen har undersøgt, om de er forenelige med fællesskabsretten og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik;

nationale foranstaltninger, som tillades i henhold til denne forordning, bør accepteres i et begrænset tidsrum

⁽¹⁾ EFT nr. C 5 af 9. 1. 1993, s. 6 og EFT nr. C 306 af 12. 11. 1993, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. C 255 af 20. 9. 1993, s. 237.

⁽³⁾ EFT nr. C 201 af 26. 7. 1993, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 288 af 11. 10. 1986, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3919/92 (EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 1).

og på en måde, som sikrer, at de negative virkninger for ressourcerne og EF-fiskernes aktiviteter bliver mindst mulige ;

i henhold til artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur⁽¹⁾, skal medlemsstaterne sikre, at ikke-erhvervsmæssigt fiskeri ikke er til fare for bevarelsen og forvaltningen af de ressourcer, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik ; denne pligt er af særlig betydning i forbindelse med Middelhavet, da aktiviteterne er meget omfattende i dette hav, og det er vigtigt at begrænse de eventuelle negative følger for fiskeressourcernes tilstand ;

Fællesskabet har undertegnet De Forenede Nationers havretskonvention, der opstiller principper for og bestemmelser om bevarelse og forvaltning af havets levende ressourcer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Denne forordning finder anvendelse på alt fiskeri og alle dertil knyttede aktiviteter, som udøves på den del af medlemsstaternes område og i de farvande i Middelhavet, der ligger øst for 5° 36' vestlig længde, med undtagelse af laguner og damme, og som hører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion. Den finder ligeledes anvendelse på sådanne aktiviteter, som EF-fartøjer udøver i Middelhavet uden for disse farvande.

2. For de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, herunder ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, kan medlemsstater med kyst ud til Middelhavet lovgive ved at træffe foranstaltninger, som supplerer eller er mere vidtgående end mindstekravene i denne forordning, og som er i overensstemmelse med fællesskabsretten og den fælles fiskeripolitik.

Når medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger, skal de drage omsorg for at bevare sårbare eller truede arter og områder, især dem, der er opført i bilag I.

3. Kommissionen underrettes om alle planer om indførelse eller ændring af nationale foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af ressourcerne så betids, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 3094/86.

Artikel 2

1. Det er forbudt at anvende giftige, bedøvende og ætsende stoffer, apparater til frembringelse af elektriske udladninger samt sprængstoffer til fiskeri og at opbevare sådanne om bord.

2. Det er forbudt at anvende »andreaskors« og lignende slæberedskaber til koralfiskeri samt trykluffthamre og andre slagredskaber til fiskeri af boremuslinger.

3. Det er forbudt at anvende indespærringsgarn og slæberedskaber, der sættes fra et fartøj og håndteres fra kysten (landdragningsvod), efter den 1. januar 2002, medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden afgørelse på baggrund af videnskabelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at anvendelsen af sådanne redskaber ikke indvirker negativt på ressourcerne.

Artikel 3

1. Det er forbudt at anvende trawl, vod eller lignende redskaber inden for en kystzone på 3 sømil eller på en vanddybde under 50 m, hvis en sådan dybde nås tættere på kysten, uanset slæbe- eller indhalingsmetoden, med forbehold af dispensation fastsat i den nationale lovgivning i tilfælde, hvor kystzonen på 3 sømil ikke ligger inden for medlemsstaternes territorialfarvand.

Dog kan ethvert fiskeredskab, der anvendes inden for en kortere afstand fra kysten end den i første afsnit fastsatte, og som anvendes i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der var i kraft pr. 1. januar 1994, anvendes indtil den 31. december 1998, med undtagelse af dobbeltspand, der kan anvendes indtil den 31. december 2002, medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden afgørelse på baggrund af videnskabelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at anvendelsen af sådanne redskaber ikke indvirker negativt på ressourcerne.

2. Uanset stk. 1 er det tilladt at anvende slæbevod til fangst af skaldyr, uanset afstand fra kysten og vanddybde, såfremt fangsten af andre arter end skaldyr ikke overstiger 10 % af den samlede vægt af hele fangsten.

3. Det er forbudt at anvende bundtrawl, vod eller lignende redskaber til fiskeri hen over posidonia-bevoksninger (*Posidonia oceanica*) eller andre marine frøplanter.

4. Det er forbudt at anvende nogen form for not inden for en kystzone på 300 m eller en vanddybde på 30 m, hvis en sådan dybde nås tættere på kysten.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne udarbejder en liste over beskyttede zoner, hvor fiskeriet er underlagt begrænsninger, der er indført af biologiske årsager, der er karakteristiske for disse zoner.

2. De berørte medlemsstaters kompetente myndigheder fastsætter en liste over fiskeredskaber, der må anvendes i beskyttede zoner, samt passende tekniske forholdsregler under hensyn til de relevante bevarelsesformål og i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992, s. 1.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger meddeles Kommissionen, som videresender dem til de andre medlemsstater.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne fastsætter restriktioner med hensyn til de vigtigste redskabstypers tekniske specifikationer i overensstemmelse med de mindstekrav, der er anført i bilag II.

2. De restriktioner, der er omhandlet i stk. 1, meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3.

Under udøvelsen af sine beføjelser i medfør af artikel 14 i forordning (EØF) nr. 3094/86 tager Kommissionen hensyn til arten af det fiskeri, som er karakteristisk for de pågældende farvande.

Artikel 6

1. Det er forbudt at anvende trawl og lignende slæberedskaber, hildingsgarn og indespærringsgarn, samt at opbevare sådanne om bord, medmindre maskestørrelsen i den del af redskabet, hvor maskestørrelsen er mindst, svarer til eller er større end en af de mindstemaskestørrelser, der er opregnet i bilag III.

Dog kan ethvert fiskeredskab med mindre mindstemaskestørrelse end de i bilag III fastsatte anvendes i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der var i kraft pr. 1. januar 1994, indtil den 31. december 1998, medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden afgørelse på baggrund af videnskabelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at anvendelsen af sådanne redskaber ikke indvirker negativt på ressourcerne.

2. Maskestørrelsen fastsættes efter proceduren i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2108/84⁽¹⁾.

3. Ved redskabernes længde forstås overtællens længde. Ved redskabernes højde forstås maskernes samlede højde (knuder indbefattet), når de i våd tilstand holdes strakt vinkelret på flådlinen.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan forbyde, at landinger foregår uden for steder, der er specielt beregnet eller anerkendt hertil.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. juni 1994.

Vedtager medlemsstaterne sådanne foranstaltninger, meddeler de det straks til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 8

1. Fisk, krebsdyr, bløddyr og andre fiskerivarer betragtes som undermålere, hvis de er mindre end det mindstemål, der er fastsat i bilag IV for den pågældende art.

Størrelsen af fisk, krebsdyr og bløddyr måles i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3094/86, medmindre andet er fastsat i bilag IV. Er mere end én metode til måling af mindstestørrelsen tilladt, betragtes fisk, krebsdyr eller bløddyr som havende det korrekte mål, hvis de ved mindst en af målingerne er større end det relevante mindstemål.

2. Mindstemål for koraller, søpindsvin, søpølser og svampe fastsættes efter proceduren i traktatens artikel 43.

3. Fisk, krebsdyr, bløddyr og andre fiskerivarer, som ikke opfylder mindstemålene, må ikke beholdes om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes til salg.

Artikel 9

Denne forordning gælder ikke for industri, som udelukkende drives med henblik på videnskabelige undersøgelser, som udføres med tilladelse fra en eller flere medlemsstater og under dennes eller disses myndighed, og som på forhånd er meddelt Kommissionen.

Artikel 10

Når Kommissionen udøver sine beføjelser i henhold til denne forordning, f.eks. når den forbereder forslag til foranstaltninger på områder, som allerede er dækket af aftaler mellem erhvervsdrivende inden for fiskeriet, skal den indhente udtalelser fra de erhvervsorganisationer, der repræsenterer dem.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

På Rådets vegne

C. SIMITIS

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 22.

*BILAG I***SÅRBARE ELLER TRUEDE ARTER OG OMRÅDER****ARTER :**

Alle havlevende arter af

- pattedyr (Cetacea og Pinnipedia)
- fugle
- skildpadder (Cheloniidae)
- fisk,

der lever i Middelhavsområdet, og som er anført i bilag I og II til konventionen om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr, der blev tiltrådt ved beslutning 82/461/EØF ⁽¹⁾, eller i bilag II til konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, der blev tiltrådt ved beslutning 82/72/EØF ⁽²⁾.

OMRÅDER :

- vådområder ved kysterne
- bevoksninger af marine frøplanter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 210 af 19. 7. 1982, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 38 af 10. 2. 1982, s. 1.

*BILAG II***MINDSTEKRAV TIL DE VIGTIGSTE REDSKABSTYPERS SPECIFIKATIONER****Trawl (flydetrawl og bundtrawl)**

- Der må kun anvendes de former for indre eller ydre afdækning af fangstposen, der er tilladt i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84⁽¹⁾.

Skraber

- Skraberens bredde må højst være 4 m ; dette gælder dog ikke for skraber til svampefiskeri (gagava).

Not (inkl. lampara)

- Nettet må højst være 800 m langt og 120 m højt, undtagen for tunnots vedkommende.

Bundsatte garn (hildings- og indfiltringsgarn) og toggergarn

- Bundsatte garn må ikke have en højde på mere end 4 m.
- Hvert fartøj må højst sætte 5 000 m bundgarn og må ikke have mere om bord.

Langline (faststående)

- Hvert fartøj må højst sætte 7 000 m line og må ikke have mere om bord.

Langline (flydende)

- Hvert fartøj må højst sætte 60 km line og må ikke have mere om bord.

⁽¹⁾ EFT nr. L 318 af 7. 12. 1984, s. 23.

BILAG III

MINDSTEMASKESTØRRELSER

Slæberedskaber (bundtrawl, flydetrawl (*), forankret vod osv.):	40 mm
Not:	14 mm

(*) Ved fiskeri med flydetrawl efter sardin og ansjos er mindstemaskestørrelsen 20 mm, hvis de nævnte arter udgør mindst 70 % af fangsten efter sortering.

BILAG IV

MINDSTEMÅL

Arter	Mindstemål
FISK	
Dicentrarchus labrax	23 cm
Diplodus spp.	15 cm
Engraulis encrasicolus (*)	9 cm
Epinephelus spp.	45 cm
Lophius spp.	30 cm
Merluccius merluccius	20 cm
Mugil spp.	16 cm
Mullus spp.	11 cm
Pagellus spp.	12 cm
Pagrus pagrus	18 cm
Polyprion americanus	45 cm
Scomber scombrus	18 cm
Solea vulgaris	20 cm
Sparus aurata	20 cm
Thunnus thynnus	70 cm eller 6,4 kg
Trachurus spp.	12 cm
Xiphias gladius (**)	120 cm
KREBSDYR	
Homarus gammarus	85 mm rygskjold 240 mm totallængde
Nephrops norvegicus	20 mm rygskjold 70 mm totallængde
Palinuridae	240 mm totallængde
BLØDDYR	
Pecten spp.	100 mm
Venerupis spp.	25 mm
Venus spp.	25 mm

(*) Medlemsstaterne kan for denne arts vedkommende anvende antal fisk pr. kilo i stedet for mindstemålet.

(**) Længden beregnes som en lige linje målt fra spidsen af underkæben til enden af den korteste stråle i halefinnen.